

De Bolle Gogh - *Humor tot op de bilnaad*

Als raadslid was ik toentertijd uitgenodigd in 2002 om de uitvaart van mijn mederaadslid Pim Fortuyn bij te wonen, en dat heb ik ook gedaan. Ik schreef over die gedenkwaardige gebeurtenis op de krant-on-line *Rotterdam, Vandaag & Morgen* (RVM), o.a. het volgende:

“ ...De lijkstoet maakte zich klaar voor vertrek. Nog steeds werden er witte lelies op de voorste wagen geworpen.

Dan, haast stapvoets, kwam de uitvaartstoet in beweging en verdween langzaam uit zicht. De menigte begon zich te ontbinden. Het *You never walk alone*-gezing nam af. Over bleven de cameraploegen.

En daaraan drongen zich nu de mindere goden op. BN-ers van het tweede garnituur, type Emile Ratelband, die blijkbaar onder de arcaden van de Sint Elisabethkerk hun TV-moment afgewacht hadden

Als landelijk bekendste was daar Theo van Gogh, wiens omvangrijk door rode bretellen omhoog gesjorde (onder) buik ons vaderlandse taalidoom blijvend heeft weten te 'verrijken' met de term 'Geitenneukers' voor moslims...”

Ik vroeg me toen af hoe het eigenlijk zat tussen die Theo van Gogh en Pim Fortuyn. Theo, een bovenmatig slordig gekleed figuur, boven wiens valse afgetrapte spijkerbroek aan de voorkant steevast een portie buik uitpuilde, en aan de achterkant de bilnaad duidelijk zichtbaar was... en anderzijds de buitengewoon gesoigneerde heer in maatpak Pim Fortuyn. Groter tegenstelling leek niet denkbaar. Of was die tegenstelling schijn?.

Was hier spraken van een soort duo á la Don Quichote & Sancho Panza? De Heer & zijn Knecht? Of was het meer het soort duo Stan Laurel & Oliver Hardy, de Dikke & de Dunne? .De een de Aangever van de Ander?

Theo & Pim waren notoire pestkoppen & ruziemakers allebei.

Maar wonderlijke genoeg, nooit ruzie onderling.

Ik kwam daar toen niet uit.

Om er *alsnog* achter te komen ben ik De Bolle Gogh gaan lezen, de recent verschenen biografie van Theo van Gogh, een lijvig boekwerk (686 blz.) van de hand van de historicus Jaap Cohen. Saillant detail: de schrijver is de zoon van Job Cohen, door Theo Van Gogh strijk en zet betiteld als de 'NSB-burgemeester van Amsterdam'. Dit om zijn theedrinken met Moskeebesturen, wat Theo heulen met de vijand (van het Vrije Westen) vond.

Dat lezen van die biografie is geen pretje. Niet omdat die saai geschreven zou zijn, integendeel. Maar om Theo Van Gogh.

Diens continu mensen afzeiken, soms jarenlang, in columns, in brieven, op radio en

tv, het gaat allemaal wel heel ver en het houdt niet op.

Je wordt er misselijk van als je het achter elkaar leest. Vrouwen, joden, moslims .. . het dreint maar door. Je vergeet bijna dat Theo toch nu en dan een aardige film heeft weten te maken. En de grote liefde die hij heeft voor zijn zoon Lieuwe pleit ook voor hem. Maar dat is het dan ook wel.

In het hoofdstuk De Goddelijk Kale (zo noemde van Gogh liefkozend Pim Fortuyn) vind ik het antwoord op mijn vraag.

Gijs van de Westelaken, de filmproducer van Van Gogh leek het een aardig idee als Theo met een eigen partij aan de verkiezingen van 15 Mei 2002 zou deelnemen: *Leefbaar Theo*.

Leefbaar Theo zou een geweldig aanknopingspunt bieden om de politieke wereld binnen te dringen en – voortdurend verfilmd !- te *fileren*.

Theo kondigde zijn nieuwe partij prompt aan in een column, waarin hij o. a. beschreef hoe hij zich de samenstelling van zijn lijst voorstelde : ' uitsluitend blonde stoten en een enkele negrette, zonder uitzondering vallen de meisjes luid snurkend in slaap als de Grote Leider spreekt. '

Op 9 september 2001 zat Pim Fortuyn tegenover Theo van Gogh in diens Tv-programma "Een prettig gesprek". Pim blaakte van energie, was opgetogen omdat de zo lang aangekondigde politieke carrière nu eindelijk was begonnen en wel bij Leefbaar Nederland. Maar Theo had er eveneens zin in, temeer omdat hij zijn gast kon verrassen met den mededeling dat hij óók aan de verkiezingen ging meedoen...! Dar zag Fortuyn niets in.

Op 4 november 2001 ontving Theo van Gogh Pim Fortuyn nogmaals. Fortuyn liet toen voor het eerst weten, dat wat hem betreft artikel 1 van de Grondwet moest geschrapt

Het was alsof Theo zichzelf hoorde praten. Theo was om! Niks eigen partij. Hij zou 'Prins Pim' zoveel mogelijk steunen.

Begin februari 2002 betrok Fortuyn 'het dikke kring' zoals hij Van Gogh 'liefkozend' noemde bij de voorbereiding van een belangrijk, uitgebreid interview in de Volkskrant. En hij bracht daarin hun beider stokpaardje prominent ter sprake: " Ik ben voor afschaffen van dat rare grondwetsartikel; Gij zult niet discrimineren."

Het sloeg in als een bom. Een breuk tussen Fortuyn en Leefbaar Nederland bleek vervolgens op een vergadering in Hilversum onvermijdelijk.

Laat op de avond liet Fortuyn zich nog strijdbaat filmen in zijn Daimler ("Vergis je niet ik word minister-president van dit land!"), maar de volgende dag was hij totaal gedesillusioneerd

Misschien zou hij maar moeten verklaren dat hij verkeerd was geciteerd, zei hij aan de telefoon tegen Theo. Dat vond Theo laf. Je gaat vanavond gewoon op TV en meldt dat je doorgaat ook zonder Leefbaar Nederland. En dat heeft Pim toen ook gedaan.

Hij ging door. *Zonder Theo was er geen Fortuyn geweest.*

En ...zij dachten dus allebei hetzelfde . Althans dat valt als conclusie uit De Bolle Gogh te trekken.

Namelijk dat de vrijheid van meningsuiting *totaal* is. *Dat alles gezegd mag en moet worden.* Niks artikel 1 van de Grondwet , niks anti-discriminatie artikel dat met die totaal – gedachte immers botst.

Maar een zodanige ' vrijheid van meningsuiting' kent Nederland niet. En heeft het ook nooit gekend.

Nederland kent 'de vrijheid van meningsuiting 'behoudens ieders verantwoordelijkheid voor de wet.'

En voor de wet zijn belediging, smaad en laster strafbaar. Dat was toen zo en dat is nog steeds zo. Al die houders van giftige accounts op instagram , reaguurders, e.d. , weten dat niet of...willen dat niet weten.

Inmiddels heb ik De Bolle Gogh uit. *Een hele zit* . Ik ben vermoeid ...en blijk de activiteit van het reptielenbrein in mijn hoofd niet langer te kunnen onderdrukken . Dat ongeluksbrein besluit voor mij, dat ik óók maar eens á la de methode van Gogh moet uithalen:

Zogezegd, zoals drs. P een ollebolleke, doet, doe ik bij dezen een Bol Goghje :

Mag je Wilders met Hiter vergelijken?

Nee.

Hitler blondeerde zijn haar niet